

13 Απριλίου, 1994

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

PREFORD LTD.,

Ενάγοντες,

v.

BOMAR NAVIGATION CO LTD,

Εναγομένων.

(Αγωγή Ναυτοδικείου Αρ. 53/94)

5 Προσωρινό διάταγμα — Αίτηση για έκδοση προστακτικού προσωρινού διατάγματος — Το προσωρινό διάταγμα πρέπει να συνδέεται με τις θεραπείες που ζητούνται με την αγωγή, αλλιώς δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι πληρούται η προϋπόθεση του Νόμου για ικανοποίηση του Δικαστηρίου ότι θα είναι δύσκολο ή αδύνατο να απονεμηθεί πλήρης δικαιοσύνη σε μεταγενέστερο στάδιο, αν δεν εκδοθεί το αιτούμενο διάταγμα.

10 Οι ενάγοντες κίνησαν αγωγή εναντίον των εναγομένων με την οποία ζητούσαν δήλωση του Δικαστηρίου ότι οι εναγόμενοι "άδικα και παράνομα" κατακρατούσαν φορτία που ανήκαν σε τρίτους δικαιούχους, λογαριασμό μεταξύ των μερών, και αποζημιώσεις για παράνομη κατακράτηση των φορτίων και για παράβαση συμφωνίας. Με αίτησή τους δυνάμει του άρθρου 32 του περί Δικαστηρίων Νόμου, οι ενάγοντες ζήτησαν την έκδοση προσωρινού διατάγματος με το οποίο να διατάσσονται οι εναγόμενοι "να παύσουν αμέσως να κατακρατούν όλα τα φορτία" που τους είχαν σταλεί " , να τα παραδώσουν και ή διαμεταφέρουν (tranship) αμέσως στους διάφορους δικαιούχους" και να δηλώσουν ενόρκως την ημερομηνία παράδοσής τους. Οι αιτητές ισχυρίστηκαν ότι το αγώγιμο δικαίωμα τους ήταν τόσο καθαρό και αναντίλεκτο, ώστε να δικαιολογείται η έκδοση του αιτούμενου προσωρινού διατάγματος.

Αποφασίσθηκε ότι:

25 Η έκδοση του προσωρινού διατάγματος δεν ήταν δυνατό να συσχετισθεί προς τις ανάγκες της υπόθεσης όπως αυτές διαγράφονταν από τις ίδιες τις τελικές θεραπείες που επιζητούσαν οι αιτητές-ενάγοντες. Και αν ακόμα διαφαινόταν στο τέλος ότι οι ενάγοντες είχαν απόλυτο

δίκαιο στους ισχυρισμούς τους στην αγωγή, σε καμιά περίπτωση δεν μπορούσε να εκδοθεί τελικό διάταγμα με περιεχόμενο όπως αυτό που επιζητείτο με την αίτηση, γιατί δεν αξιωνετο κάτι τέτοιο. Εφόσον το αιτούμενο προσωρινό διάταγμα ήταν εντελώς ασύνδετο με τις τελικές θε- 5
ραπειές που επιδιώκονταν με την αγωγή, η προϋπόθεση του άρθρου 32 του περί Δικαστηρίων Νόμου για ικανοποίηση του Δικαστηρίου ότι, εκτός εάν εκδοθεί το αιτούμενο προσωρινό διάταγμα θα είναι δύσκολο ή αδύνατο να απονεμηθεί πλήρης δικαιοσύνη σε μεταγενέστερο στάδιο, δεν είχε πληρωθεί.

Η αίτηση απορρίφθηκε. 10

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Chellaram v. Butlers [1978] 2 Lloyd's Rep. 412,

Tafco (No.1) v. Ship "Lambros L" (1977) 1 C.L.R. 143.

Αίτηση.

Αίτηση από τους ενάγοντες για διάταγμα με το οποίο να δια- 15
τάσσονται οι εναγόμενοι να παύσουν αμέσως να κατακρατούν όλα τα φορτία, που τους στάλθηκαν, να τα παραδώσουν και/ή διαμετα-
φέρουν αμέσως στους διάφορους δικαιούχους.

I. Ιωαννίδης, για τους Ενάγοντες - αιτητές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. 20

Με *ex parte* αίτηση οι ενάγοντες ζητούν παρεμπίπτον διάταγμα με το οποίο να διατάσσονται οι εναγόμενοι "να παύσουν αμέσως να κατακρατούν όλα τα φορτία" που τους στάλθηκαν, "να τα παραδώ- 25
σουν και/ή διαμεταφέρουν (*tranship*) αμέσως στους διάφορους δι-
καιούχους" και να δηλώσουν ενόρκως την ημερομηνία της παράδο-
σής τους.

Ο δικηγόρος των αιτητών με παραπομπή στους *Halsbury's Laws of England* 3η έκδοση, Τόμος 21, σελ. 364 παράγραφος 763, εισηγή- 30
θηκε πως δικαιολογείται η έκδοση του διατάγματος όσο και αν αυ-
τό είναι προστακτικό και όχι απαγορευτικό γιατί το αγώγιμο δικαί-
ωμα τους είναι καθαρό και αναντίλεκτο.

Είναι η υπόθεση των εναγόντων ότι οι εναγόμενοι, κατά παρά-
βαση της σύμβασής τους, αρνούνται να παραδώσουν στην Κύπρο

και αλλού σε τρίτους δικαιούχους, φορτία εμπορευμάτων που τους παραδόθηκαν γι' αυτό το σκοπό από τους ενάγοντες. Τερμάτισαν τη σύμβαση και με την αγωγή ζητούν δήλωση ότι οι εναγόμενοι "άδικα και παράνομα" κατακρατούν τα φορτία, λογαριασμό μεταξύ των μερών που να καλύπτει τις δοσοληψίες τους σε σχέση με τα αγαθά που στάληκαν από το ένα μέρος στο άλλο δυνάμει της συμφωνίας τους και αποζημιώσεις για την παράνομη κατακράτηση των φορτίων και για παράβαση της συμφωνίας. Οι εναγόμενοι, όπως με πληροφόρησε ο κ. Ιωαννίδης με αναφορά στα διάφορα έγγραφα που επισυνάφθηκαν στην ένορκη δήλωση που συνοδεύει την αίτηση, διεκδικούν δικαίωμα κατακράτησης των φορτίων μέχρι της πληρωμής σ' αυτούς αμοιβής αμφισβητούμενου ύψους το οποίο εμφανώς δεν έχουν αφού τα φορτία δεν ανήκουν στους ενάγοντες αλλά στους τρίτους στους οποίους θα παραδίδονταν. Παρέπεμψε συναφώς στην υπόθεση **Chellaram v. Butlers** [1978] 2 Lloyd's Rep. 412.

Στην πραγματικότητα, όπως υπέδειξα στον κ. Ιωαννίδη κατά την ακρόαση της αίτησης, το επιδιωκόμενο προστακτικό διάταγμα είναι εντελώς ασύνδετο προς ο,τιδήποτε αποτελεί επιδιωκόμενη θεραπεία στην αγωγή και δεν χρειάζεται να διατυπώσω άποψη ως προς το αν πράγματι το αγώγιμο δικαίωμα των εναγόντων είναι τόσο καθαρό και αναντίλεκτο όσο το αντιλαμβάνονται οι ίδιοι.

Η τύχη της αίτησης προκαθορίζεται από το γεγονός ότι η έκδοση του παρεμπόπτοντος διατάγματος δεν είναι δυνατό να συσχετισθεί προς τις ανάγκες της υπόθεσης όπως αυτές διαγράφονται από τις ίδιες τις τελικές θεραπείες που επιζητούν οι ενάγοντες. Και με την υπόθεση ότι θα φανεί στο τέλος ότι πράγματι οι εναγόμενοι άδικα ή παράνομα ή αντισυμβατικά κατακρατούν τα φορτία, σε καμιά περίπτωση δεν θα εκδοθεί τελικό διάταγμα με περιεχόμενο όπως αυτό που επιδιώκεται τώρα, γιατί δεν αξιώνεται κάτι τέτοιο. Αποτελεί προϋπόθεση για την έκδοση παρεμπόπτοντος διατάγματος σύμφωνα με το άρθρο 32 του περί Δικαστηρίων Νόμου του 1960 (Ν. 14/60) στο οποίο στηρίζεται η αίτηση, να ικανοποιηθεί το Δικαστήριο, μεταξύ άλλων, ότι εκτός αν εκδοθεί θα είναι δύσκολο ή αδύνατο να απονεμηθεί πλήρης δικαιοσύνη σε μεταγενέστερο στάδιο.

Δεν μπορώ να δω με ποιό τρόπο είναι δυνατό να επηρεαστεί η δυνατότητα απονομής πλήρους δικαιοσύνης σε μεταγενέστερο στάδιο αν δεν εγκριθεί η αίτηση. Ούτε η παροχή των θεραπειών που ζητούν οι ενάγοντες ούτε η εκτέλεση της όποιας απόφασης η οποία ενδεχομένως θα εκδοθεί υπέρ τους θα επηρεαστούν ανάλογα με το αν θα εκδοθεί ή όχι το διάταγμα που ζητούν τώρα. Στην υπόθεση **Chellaram v. Butlers** (ανωτέρω) ήταν οι ιδιοκτήτες που διεκδίκη-

σαν τα εμπορεύματα και ήταν έναντι τους που θεωρήθηκε ότι δεν υπήρχε δικαίωμα επίσεσης για κατ' ισχυρισμό χρέος τρίτων με τους οποίους είχαν συμβληθεί οι εναγόμενοι. Η υπόθεση *Tafco (No. 1) v. Ship "Lambros L"* (1977) 1 C.L.R. 143 που επίσης επικαλέστηκαν οι αιτητές, δεν τους βοηθά. Εκεί τα εμπορεύματα ήταν φθαρτά, η παράταση της κατακράτησής τους στο πλοίο ενδεχομένως θα τα κατέστρεφε και θεωρήθηκε πως, εκτός αν εκδιδόταν το διάταγμα, θα ήταν δύσκολο ή αδύνατο να απονεμηθεί πλήρης δικαιοσύνη σε μεταγενέστερο στάδιο. Εκδόθηκε παρεμπόδιον προστακτικό διάταγμα για την παράδοση των εμπορευμάτων στους ενάγοντες παρά τους ισχυρισμούς του εναγόμενου πλοίου ότι είχε δικαίωμα επίσεσης αφού οι ενάγοντες ως αδιαμφισβήτητοι ιδιοκτήτες των εμπορευμάτων, μεταξύ άλλων, αξίωναν την έκδοση τελικού διατάγματος για την παράδοση σ' αυτούς των εμπορευμάτων που τους ανήκαν.

Η αίτηση απορρίπτεται.